

سوال: بخښنه غواړم يوه خبره کووم: د بعضې خلقو دا ذهن دے چې هغوئي خپل ځان نه بدلوي او په زور حالت باندې روان وي. بيا نظام دوئي د لږ وخت د پاره برداشت کوي آخر دا چې دوئي اوويستلے شي. د امير اهل سنت ته عرض دے چې که په ژوند کښې داسې خلقو سره زمونږ تعلق وي، اگر که هغه زمونږه مور پلار وي يا زمونږه ملازمان وي کوم چې خپل ځان هډو بدلول نه غواړي نو آيا مونږ له هغوئي د نظام نه بيلول پکار دي يا هغوئي هم په نظام کښې ساتل پکار دي؟

جواب: مونږ ته د بدلیدلو ضرورت ولې راپيښيږي، په دې باره کښې يو اصول ياد ساتئ چې ”د عوامو د نفرت نه بچ کيدل پکار دي“ ځکه په داسې صورت کښې بعضې وخت مستحب هم پريښودلے شي بلکه بعضې داسې سنت دي په کومو چې اوس عمل نشي کيدے مثلاً د خور اقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زياتره د دوو څادرو جامې وې. اوس که څوک دوه څادري و اغوندي او گرځي نو په دې باندې به خلق نه پوهيږي. په فتاوي رضويه کښې په عمامه کښې د شملې ساتلو او نه ساتلو مثال هم ورکړے شوے دے. (4) دغه شان سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هميشه تهښد [يعني لنگ مبارک] استعمال کړے دے ”او هغه به ئې تر نيمې پندئ پورې ساتلو.“ (الشمائل المحمديه: ص: 85. حديث: 114) پاچامه کومه چې سرکارِ عالي وقار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خونبه کړې ده خو اچولې

④ ... د عمامے شمله پريښودل يقيناً چې سنت ده خو چرته چې جاهلان په دې پسې خاندې هلته علمائے متاخرين د لمونځ کولو نه غير د دې نه بچ کيدل اختيار کړل د کومې مقصد چې هم هغه حفظ دين عوام دے. شيخ محقق مولانا محدث دهلوي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په رساله ”آداب لباس“ کښې فرمائي: د فقهاء سره د شملې په پريښودو باندې ډير د قياس دليلونه موجود دي او هغوئي دا سنت مؤکده گڼي خو علمائے متاخرين، د زمانې د جاهلانو د پيغورونو او توقو مسخرو نه د بچ کيدو د پاره صرف د پينځه وخته لمونځ نه علاوه شمله نه پرېږدي. (فتاوي رضويه، 314/12)

ئې نه ده بيا هم پاچامه اچول سنت دي ځکه چې دا د قولي سنت نه ثابت ده. (5) اوس پرتوگ تر نيټې پندې پورې بره ساتلو ته اعلى حضرت امام احمد رضا خان رحمته الله عليه عزيمت ليکله دے چې که په دې دور کښې پرتوگ تر نيټې پندې پورې بره اوساتله شي نو خلق به خبرې جوړوي. چې پرتوگ د گيتو [پروکو] نه بره ساتلو سره سنت ادا کيږي نو بيا دې هم دا اختيار کړے شي. (فتاوى رضويه، 22/162158 متقطاً) د وخت په حساب سره په بعضې صورتونو کښې داسې کيږي مثلاً گيرې پريښودو ته به هم نَعُوذُ بِاللّٰهِ! خلق بد وائي خو گيره پريښودل به لازمي وي. که څوک وائي چې د گيرې نه خلق نفرت کوي، په خلقو کښې نفرت پيدا کيږي ځکه گيره مه پرېږدئ نو داسې به نه کيږي ځکه چې د گيرې پريښودو حکم موجود دے او مونږ د شريعت د حکم پابند يو. البته چې په کوم ځائے کښې رعايت وي هلته رعايت قبلولے شو او چرته چې رعايت نشته نو که دنيا د يو خوا نه بل خوا شي هُم نو مونږ به هغه رعايت نه قبلوو که په څه مسئله باندې رعايت نه وو او د خپلې جوړې کړے شوې مجبورئ په وجه هغه کار چا پريښوو هم نو مونږ به هغې ته غلط وايو. او که د يو عمل په پريښودو کښې د گناه صورت وي نو د هغې په پريښودو به گناه ميلاويږي خو که شرعي مجبورې وي نو گناه به نه وي، د مثال په طور که چا د وسلې په زور او وئيل چې په خپل لاس خپله گيره اُوخريه گنې په دې سر دې ولم، که هغه پوهيږي چې دا توقې نه کوي واقعي هم داسې به اوکړي نو بيا به د هغه د پاره په خپل لاس خپله گيره خرئيل جائز شي او هغه به گنهگار هُم نه وي ځکه چې دلته د هغه ژوند ختميدو، خو دا قسمه موقعې ډيري کمې پيښيږي. بهر حال مونږ مسلمانان يو او د الله پاک او د رسول کریم صلی الله عليه وآله

④ ... په حديث پاک کښې دي: رسول الله صلی الله عليه وآله وسلم ارشاد وفرمائيلو: پاچامه اچوئ او تهېند تړئ او د يهودو او نصاریٰ خلاف کوئ بریت تراشئ او گيرې [يو موټے] لوئے کړئ، د يهودو او نصاریٰ خلاف

کوئ. (مسند امام احمد، 8/300 حديث: 22346)

مئلہ د حکمونو پابند يو، چرته چې رعایتونہ میل او شوي دي هلته به ئي قبلوو او چرته چې رعایتونہ نشته نو د هغه رعایتونو نشتوالے به هم قبلوو.

په زور طرز پورې د نښتونکو شمیره ډیره کمه ده، ما څوک په زور موبائل فون استعمالولو پورې نښته نه دے لیدلے. د زیات عمر خلق په زور موبائل فون استعمالولو باندې مجبور وي چې د هغوئي عمر ډیر وي، که دوئي سمارت موبائل فون واخلي هم نو په هغې به څه کوي، هغوئي په دې باندې هډو پوهیږي نه ځکه چې سمارت موبائل فون یوه نوې ټیکنالوجي ده. ځلمي به زور موبائل فون ځکه استعمالوي چې د سمارت فون اخستو د پاره به د هغوئي سره پیسه نه وي. که یو گس پائلت دے، هوئي جاز الوځوي، تاسو هغه ته اووایئ چې ته په آس سورلئ کوه، نو هغه به په آس باندې سورلئ څنگه کوي، هغه خو په آس باندې سورلئ کولے نه شي، ځکه [د هر څیز] خپل خپل فرق دے او ما دا مثال په فون باندې ورکړو. دغه شان بعضي وخت خلق په خپل رسم او رواج پورې اُونښلي نو چې کوم رسم او رواج د شریعت خلاف نه وي هغه کولے شي. بهر حال جدید ټیکنالوجي که یو خوا مونږ له ډیرې فائده راکړي دي نو بل خوا ئي غیر معمولي نقصانونه هم راکړي دي. (ملفوظات امیر اہل سنت، 283/6)

سوال: په سائنسي لحاظ سره د ونو بوتو نالولو څه فائده بیان کړئ. (6)

جواب: د سائنسي تحقیق مطابق هم د ونو بوتو نالولو ډیرې فائده دي. ونې او بوتې کاربن ډائي آکسائیډ اخلي او آکسیجن ورکوي. آکسیجن د انساني ژوند د پاره ډیر ضروري دے، د دې نه بغیر انسان ژوندے نه شي پاتې کیدے. الله پاک ونې او بوتې د انسان د خدمت د پاره پیدا کړي دي، دا زمونږ کنده هوا اخلي او خپله پاکه هوا راکوي. ونې او بوتې درجۂ حرارت زیاتیدو ته نه پریږدي او د گرمۍ نه بچ کول کوي.

... دا سوال د شعبه ملفوظات امیر اہل سنت له خوا شوے دے او جواب د امیر اہل سنت دامت برکاتہم العالیہ له خوا ورکړے شوے دے.

پہ فضائی آلودگی کنبی کمے راو، یعنی د کاڊو لوگے او دورہ چي کومه الوخي ونې او بوتی پہ دې کنبی کمے راو. کہ ونې او بوتی زیات وي نو ماحول به یخ او بنکله شي، د بجلی به ہم بچت کیری خُکھه چي کومې آلے د گرمی لږي کولو د پاره استعمالیری د ماحول د یخوالي له وجهي به د هغي په ضرورت کنبی کمے راشي یا به بالکل د هغي نه خلاصے ملاو شي. کہ تاسو خپل ملک په ونو او بوتو باندې بنکله کړئ نو ان شاء الله الکریم! د بجلی بچت به هم کیری. ونې د لیند سلائیډنگ (یعنی د خاورې یا حَتِّ راغورخیدو) د پاره هم رُکاوت دي خُکھه چي د ونو جرړي د زمکې خاوره نیولې ساتي د کومې په وجه چي د زمکې شلیدل یا لیند سلائیډنگ نه کیری خُکھه که د ونو حفاظت اوکړے شي او دا ډیری کړے شي نو د لیند سلائیډنگ نه د بچ کیدو ذریعه هم جوړیدے شي. ونې او بوتی په ”گلوبل وارمنگ“ کنبی د کمي سبب هم دے. په عالمي ماحول کنبی د خطرناک حده پورې د درجۂ حرارت زیاتوالي ته ”گلوبل وارمنگ“ وئیلے شي، د دې په وجوهاتو کنبی د ونو کت کیدل، د صنعتونو په تیزی سره قائمیدل او د کاډو بے دریغه لوگے شامل دے. (مفوظات امیر اہل سنت، 104/1)

سوال: لکه خنګه چي د لمونځ په وختونو کنبی سائنس زموږ مرسته کوي او مونږ چي چرته هم یو د هغه ځائے د لمونځ د وختونو نه ځان خبرولے شو، آیا هم داسې مونږ د سائنس په مرسته د ټول کال د میاشت حساب هم لگولے شو؟

جواب: د لمونځ د وختونو معلومول د سائنس دانانو په کھاته کنبی اچول نه دي پکار، د دې تعلق د توقیت د علم سره دے، په دې باندې لویو لویو علمائے کرامو رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِمْ کار کړے دے، خُکھه د لمونځ د وختونو ترکیب به د سائنس سره نه بلکه د علمائے کرامو رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِمْ په راهنمائی سره کیری. د توقیت علم یو علم دے کوم چي د مفتي د پاره د ضروري علومو نه دے. پاتي شوه خبره د میاشت د حساب لگولو نو د دې تعلق نه خود سائنسي تحقیق سره دے او نه د توقیت د علم سره چي ټول کال په یو ځائے حساب اوکړے شي بلکه د دې تعلق د رُؤیتِ هلال (یعنی د میاشت د لیدلو)

سرہ دے. د ڊيرو شرعي حکمونو بنياد په مياشت ليدلو باندې دے مثلاً د رَمَضانَ المُبَارَكِ روزے، د حج منايک، د وړوګي اختر او د غت اختر وغيره حساب د مياشت په ليدلو باندې کولے شي. بعضې توقيت دانان په دې معامله کنبې پيشن گوئي کوي چې په فلانکي تاريخ به مياشت ليدلے شي نو د هغوئي د دې پيشن گوئي څه اعتبار نشته بلکه د مياشت د ليدو اعتبار دے، کله چې د شرعي ثبوت سره د مياشت ليدل ثابت شي نو مياشت شروع کيدل به منلے شي. (ملفوظات امير اهل سنت، 172/1)

سوال: د وخت تيريدو سره سره چې څنگه تعليمي نظام ترقي کړې ده، هم داسې تيکنالوجي هم زمونږ په سوسائتي کنبې خپل ځانے جوړ کړے دے. څلمے نسل خاص طور طالب علمان په دې بيمارۍ کنبې زيات اخته ښکاري. مهرباني اوکړئ دا راهنمائي او فرمائے چې د دې استعمال څنگه محدود کيدے شي؟

جواب: د جديد تيکنالوجي استعمال ښه هم دے او بد هم، خو زمونږ په معاشره کنبې د دې ښه استعمال کم او بد استعمال زيات کيږي. اوس چې څنگه مدني چينل د دې ښه استعمال کوي او د گناهونو نه ډکې چينلې د دې بد استعمال کوي. دغه شان په خلقو کنبې هم بعضې خلق د دې ښه استعمال کوي او بعضې د دې په ذريعه گناهونه کوي. مونږه په عوامو انټرنيت او سوشل ميډيا خو پريښودلے نه شو، البته دا ترغيب ضرور ورکولے شو چې دا داسې استعمالوي چې د آخرت د پاره فائده مند وي، مثلاً د مدني چينل يا د دعوت اسلامي د سوشل ميډيا مجلس له خوا چې کوم کلپس راځي، تاسو دا گورئ او وړاندې ئې شيئر کوئ. دغه شان مدني چينل هم گورئ ځکه چې دا هم يوه تيکنالوجي ده کومې ته چې اليکټرونک ميډيا وئيلے شي. دا بيله خبره ده چې د نيټ او سوشل ميډيا د راتلو نه پس اوس د چينلو په لور د خلقو رغبت کم شوے دے. په سوشل ميډيا کنبې اوس ډيرې شعبے جوړې شوې دي او نورې نوې نوې شعبے جوړيږي. په دې کنبې هم بعضې زاړه څيزونه اوس وروستو پاتې کيږي او

[مجاورده ده] ”کُلُّ جَدِيدٍ لَدَيْدٌ“ يعنې هر نوے څيز خوندور وي“ نو خلق په نوو څيزونو کښې مصروفه شوي دي او مخ په وړاندې روان دي.

د سوشل ميډيا په وجه د پوهانو د کمي سره مخ کيدل

الله پاک دې رحم او کړې گڼې څنگه چې هر يو گس په انټرنيت او سوشل ميډيا کښې مصروف دے نو وړاندې په هر يو فيلډ کښې اُمّت د پوهانو د کمي سره مخ کيدے شي. ښه ډاکټران، سائنس دانان، تحقيق کوونکي، مفکرين، دانشوران، ښه علمائے کرام او مفتيان کرام آئنده کيدے شي چې نه به پيدا کيږي، ځکه چې د طالب علمانو ښه دماغ اوس په سوشل ميډيا کښې د مصروفه کيدو په وجه ضائع کيږي. د علمائے کرامو او مشائخو او د دوئي د طالب علمانو او مريدانو هم يوه لويه شميره په دې کار کښې مصروفه ده. اوس نه د پير صاحب سره وخت شته چې د مريدانو اصلاح اوکړي او نه د مريدانو سره وخت شته چې د پير صاحب دربار ته لاړ شي او څه فيض حاصل کړي. داسې گڼ شمير عالمان خپل وخت په سوشل ميډيا کښې تيروي، حالانکه عالمانو او مفتيانو ته مسلسل د لوستلو [مطالعه کولو] ضرورت وي، که دوئي د مطالعے نه لږ شان هم وروستو شي نو په دوئي کښې علمي کمزوري راتلل شروع شي. هم دغه وجه ده چې کوم ښه او ماڼر عالمان او مفتيان وي نو هغوئي سوشل ميډيا له وخت نه ورکوي بلکه هغوئي د دې ويرې نه ځان ساتي چې که دې له مو لاس وروړل نو بيا به ترې نه خلاصيرو، که گوته مو په لاس کښې ورکړه نو لاس به رانه اونيسي او بيا به علمي مشغلي جاري ساتل مشکل وي.

په عوامو باندې د سوشل ميډيا حمله

په عوامو کښې چې کوم خلق په سوشل ميډيا کښې مصروف اوسي نو هغوئي دې غور اوکړي چې د دې په وجه ئې نه لمونځ ته ډډې لگي، نه ورته د تلاوت او اورادو او وظائفو د پاره وخت ميلاويږي. خلق مجبوراً خو د نوکړي د پاره ځي خو د کار په وخت

هم په سوشل ميډيا کښې مشغول وي. د دې په وجه پيښې [حادثے] هم راځي ته کيږي چې له وجهې ئې د خلقو ژوند ضائع کيږي. د چا چې د سيکورټي نوکري وي نو هغوئي هم د ډيوټي په وخت په سوشل ميډيا کښې مشغول وي. د ډيوټي په دوران کښې د سيکورټي په ډيوټي باندې د موجودو کسانو د موبائل استعمالولو رجحان ما په يو ترقي يافته ملک کښې هم ليدلې دے. هم دغه وجه ده چې په ډيرو ادارو کښې د ملازمانو نه د ډيوټي په وخت موبائل فون واخلي او جمع ئې کړي. بهر حال که چرې تاسو څه جوړيدل غواړئ نو د دې سوشل ميډيا او انټرنيت نه ځان خلاص کړئ او ځان د الله پاک په عبادت کښې مشغول کړئ هم دا زمونږه دنيا ته د راتللو مقصد دے، لکه څنگه چې د ووه وښتمې سپارے په سورة الذریت آيت نمبر 56 کښې الله پاک ارشاد فرمائيلے دے:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ ترجمه کنز العرفان: ”او ما پيريان او انسانان هم د دې د پاره پيدا کړي دي چې زما عبادت کوي.“

خو د بدقسمتي له وجهې اوس [خلقوته] د لمونځ کولو موقع نه ميلاوېږي او کله چې ورته موقع ميلو شي نو بدن ئې په لمانځه کښې وي او زړه او دماغ ئې په سوشل ميډيا کښې غوږې وهي. جومات ته د داخليدو نه پس موبائل فون نه بندوي، د لمونځ په وخت هم په فون باندې رنگ راروان وي او د خلقو په لمونځ کښې خلل پيدا کيږي. کيدے شي چې په بعضې ځايونو کښې مشران په غصه کښې راځي او بيا په جوماتو کښې ښه شور او ځوگ جوړيږي. الله پاک دې زمونږ په حال باندې رحم اوکړي چې مونږ د سوشل ميډيا استعمال 100 فيصده په جائزه طريقه کوو. کاش! چې مونږ داسې جوړ شو چې زمونږ له خوا نه خو د الله پاک په حقونو کښې کمے راشي او نه زمونږ د لاسه د بندگانو حقونه اووهلے شي. الله پاک دې مونږه د دې فضولياتو نه اوساتي او د ديني کتابونو په لوستلو او د علم دين په حاصلولو کښې مو دې مشغول کړي.

أَمِينَ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (ملفوظات امير اهل سنت، 1/341)

سوال: آیا د سوشل میډیا د استعمال د پاره د وخت خاص کولو په ذریعه د دې په نقصانونو کښې کمه راوسته کیدې شي؟

جواب: د سوشل میډیا د پاره د وخت خاص کولو په ذریعه د زیات استعمال له وجهې په کیدونکو نقصانونو کښې کمه راوسته کیدې شي. پوهه او هوښیاران خلق هم داسې کوي مثلاً د مازدیگر او د ماښام ترمینځه یا د ماسختن د لمونځ نه پس یا چا ته چې کوم وخت میلاوېږي نو هغوئې څه وخت سوشل میډیا استعمالوي، خو داسې به هغوئې کوي څوک چې په دیني او دنیائی لحاظ سره زیات مصروف وي. د عامو خلقو داسې کول مشکل دي ځکه چې هر وخت زړه خارښتیري او ناقلاري شان وي چې اوگورم چې د چا پیغام راغلی دے؟ که د لمونځ د پاره څوک په پځه اراده روان شو خو یو دم په موبائل فون رنګ راغلی او یا د چا آډیو پیغام یا پوست راغلی. که د چا عام گس وي نو صبر به اوکړي چې څه وروستو به ئې اوگورم خو که د چا خاص گس پیغام یا پوست وي نو بیا به ئې دا خامخا کوري یا به د هغه آډیو پیغام په اوریدو کښې مشغول شي او دغه وخت به ترینه جمعه [لاره شي] بلکه د بعضو نه به معاذ الله لمونځونه هم قضا کیري. (ملفوظات امیر اهل سنت، 343/1)

سوال: وائی چې: ”د بارانونو په وجه چې کله بریښنا کیري نو په دې موقع باندې د خپلو کورونو لائتونه بندول پکار دي، ځکه چې دا تندر په هغه کور باندې راپریوځي چرته چې لائت بل وي“ آیا دا خبره صحیح ده؟

جواب: دا خبره مې چرته لوستلې یا اوریدلې نه ده، که چرې دا خبره اومنلې شي نو د ورځې هم بریښنا کیري، خو راپریوځي نه! حالانکه د ورځې خو هر خوا رڼا وي، معلومه شوه چې دا سائنسي مسئله ده شرعي مسئله نه ده، البته دا تندر بعضې وخت په انسانانو باندې راپریوځي او ډیر خطرناک ثابتیري، ځکه چې د دې په وجه ډیر خلق مړه کیري. الله کریم دې مونږ د ازمینست نه محفوظ اوساتي. (ملفوظات امیر اهل سنت، 447/7)

سوال: آيا د کوم نبی عليه السلام په فيضان باندې څه چينه جاري شوې وه؟ د چينې د اوبو طبعي او سائنسي فائده او نېمايي.

جواب: بے شکه! زمونږ د خوږ آقا صلی الله عليه و آله وسلم د مبارکو گوتو نه چينې جاري شوې وې. (7)

انگليان بېن فيض پر لوتلې بېن پياښه مجموع کر ندياں پنجاب رحمت کی بېن جاري واه واه
(حدائق بخشش، ص 134)

آبِ رَمِّ رَمِّ کومې چې مونږ څښو هغه هم د حضرت اسماعيل عليه السلام د ښڼو مبارکو د مېرلو سره د راوتلې چينې اوبه دي. (مرآة الساجیح، 153/8) که زمکه يا غر شليدو سره اوبه را اوڅوټکيري نو هغې ته چينه وايي. د چينې اوبه د عامو اوبو نه مختلفې وې. د انټرنیټ په ذريعه چې کوم معلومات حاصل شوي دي هغه دا دي چې * د چينې اوبه قدرتي طور يځي، صحت مندي، صفا ستها او ډيرې مزيديارې وې * په دې کښې قدرتي طور د آکسيجن بهترين مقدار وي * دا اوبه په وزن کښې د سپکيدو له وجهې زر هضميري بلکه * د هاضمې نظام بهتري او د غټ والي [پيروالي] امکانات کوي * د چينې اوبه د وينې بهترينه صفائي کوي، د دې سره سره * په

* ... حضرت سالم بن ابي جعد رضی الله عنه د حضرت جابر بن عبد الله رضی الله عنه نه روايت کوي چې د حديبيه په ورځ خلق تېري شول او د نبی کریم صلی الله عليه و آله وسلم مخې ته د خرمنې يوه خلته [تيلی] وه او په هغې (کښې موجودو اوبو باندې) ئې اودس کولو. صحابه کرامو عليه الرضوان حضور پرنور صلی الله عليه و آله وسلم نه گير چاپيره د حلقه په شکل کښې اوږيدل نو هغوئ صلی الله عليه و آله وسلم ارشاد او فرمائيلو: څه خبره ده؟ صحابه کرامو عليه الرضوان عرض اوکړو: يا رسول الله! زمونږ سره اوبه نشته چې مونږ پرې اودس اوکړو او اوئې څښو، صرف دغه اوبه دي کومې چې ستاسو مخې ته موجودې دي. حضور اقدس صلی الله عليه و آله وسلم خپل لاس مبارک په هغه تيلی کښې کښنودو نو د هغوئ صلی الله عليه و آله وسلم د مبارکو گوتو نه اوبه د چينو په شان جوش وهل شروع کړو، بيا مونږ اوبه اوڅښلې او اودسونه مو پرې هم اوکړل. حضرت سالم بن ابي جعد رضی الله عنه د حضرت جابر رضی الله عنه نه پوښتنه اوکړه: تاسو هغه وخت ټول څومره کسان وئ؟ هغوئ رضی الله عنه او فرمائيل: که مونږ يو لاکه کسان هم وئ نو هغه اوبه به

زمونږ د باره کافي وئ، خو مونږ هغه وخت صرف 1500 [کسان] وو. (بخاری، 494/2، 494/3، حديث: 3576)

دې کښې د معدنياتو صحيح مقدار وي * د دې اوبو PH level زيات وي، يعنې دا اوبه د کم تيزابيت والا وي. نن سبا خلق په زرگونو روپو لگولو سره دا Alkaline water (يعنې د کم تيزابيت والا اوبه) اخلي، خو قدرت مونږ ته د چينې په ذريعه دا نعمت مفت عطا کړې دے * د يو تحقيق مطابق هغه خلق کوم چې په څه نشه کښې اخته وي، هغوئ د زيات چائے او کافي څښلو په عادت کښې اخته وي هغوئ له ډاکټر د چينې د اوبو څښلو مشوره ورکوي، په دې ذريعه د دې څيزونو د عادت سره کافي کمه راتلے شي * د چينې اوبه د خرمن د پاره هم بهترينې وي، ځکه چې دا صفا او سپکې وي، د دې نه خرمن ته ښه نعي ميلاوېږي چې په دې وجه الرجي او خارښ وغيره کښې هم کمه راځي، د دې سره سره * دا اوبه د خرمن داسې صفائې کوي کومې چې عامې اوبه نشي کولے * د چينې اوبه د وينستو د پاره هم فائده مندې وي، ځکه چې په دې کښې د مالگې مقدار زيات نه وي، د مالگې زيات مقدار د وينستو دپاره نقصاني وي. (ملفوظات امير اهل سنت، 49/10)